

Soudružky a soudruzi,

stalo se ve Smiřicích tradicí, že při příležitosti významných dnů se scházejí občané spolu s funkcionáři ke slavnostnímu zasedání.

Tato tradice vychází ze stále živé, nikdy nezapomenutelné a důležité historie.

Stalo se tak i při slavnostním plenárním zasedání MěNV a MěVNF ve Smiřicích.

V úvodu vzpomněl předseda MěNV 102. výročí narození dělnického vůdce V. I. Lenina, potom historie oslav Svátku práce – 1. máje, který oslavujeme jako symbol bojů dělnické třídy.

Důsledným plněním volebního programu bylo nejlépe oslaveno 27. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou.

Dnes již můžeme říci, že nešlo pouze o jednu národní směnu. Díky pochopení a pracovnímu nadšení občanů, většiny společenských organizací, místních podniků a závodů, stal se měsíc duben měsícem pracovních směn v naplňování náročného našeho volebního programu. Na výzvu poslanců podle potřeb a připravené práce, po dohodě se společenskými organizacemi a závodů, se pracovalo všechny soboty a převážně neděle dopoledne. V Nádražní ulici, kde je poslancem s. Jágr, při budování velmi pěkného chodníku, dokonce do večerních hodin.

Celkem 948 občanů odpracovalo 4.573 hodin. Z toho:

- v poslaneckých obvodech pod přímým řízením poslanců pracovalo 333 občanů s 1.714 hodinami,
- v podnicích, převážně při úpravě prostranství 487 občanů s 2.176 hodinami,
- ve společenských organizacích 128 občanů s 683 hodinami.

Jistě každého potěší vhodně upravená cesta kolem Labe, vzorně upravené schody se zábradlím na Lednici, což měli v závazku dílny a občané zde bydlící. Odpovídajícím způsobem budované prostředí kolem klubovny organizace českého svazu rybářů, očištěné cihly místními učiteli, zaměstnanci a žáky školy, odvoz velkého množství shrabků z parku, provedený Socialistickým svazem mládeže, průklest lipové aleje za Kudrovými, jež udělali členové organizace svazu zahrádkářů, pomoc požárníků při sběru železa, kterého jsme odvezli 231 q a další máme připraven, dokončovaný chodník s osazením betonových obrub v Nádražní ulici, na kterém má rozhodující podíl i Tělovýchovná organizace.

Zvláštního ocenění si zaslouží další pokračování vnější úpravy zámeckého prostoru, která byla provedena pracovníky Velkovýkrmny a úprava komunikace zde bydlícími občany. Rovněž tomu tak je s budováním Legionářské ulice, kde svépomocí bude vybudována betonová cesta. Velkou pozornost věnovali úklidu prostranství pracovníci Cukrovaru a Zemědělského nákupního podniku. Mohl bych jmenovat řadu dalších příkladů nesmírné pracovní iniciativy, která byla uskutečněna v měsíci dubnu.

Z dřívějších týdnů v měsíci březnu udělali náročnou práci při výběru silničních kostek zejména mladí členové Svazarmu a občané bydlící v Palackého ulici a jejím blízkém okolí.

Za toto vše bych chtěl jménem MěNV a MěVNF všem občanům, poslancům a funkcionářům, ředitelům a předsedům společenských organizací upřímně poděkovat.

Přes tyto krásné výsledky, které jsou tím nejlepším dokladem v úvodu zmíněných oslav, máme ještě nedostatky různě se projevující. U některých občanů, ale i podniků je určitá neukázněnost. Například značné státní finanční prostředky stálo vyčistění náhona, po kterém se desetiletí volalo. Dnes se tam opět začínají objevovat různé odpadky a sem nepatřící věci.

Několik občanů své osobní zájmy staví před společenské a myslí si, že ze státních prostředků je možno rozdávat jak si kdo vzpomene, aniž bychom se nejprve poctivě odevzdanou prací postarali o jejich získání.

I přes výraznou úpravu důchodů, která vychází z rozhodnutí stranických a státních orgánů, máme případy soustavného neoprávněného dožadování se dalších výhod a zatěžování i různými stížnostmi. Pečlivě každý případ naše komise posuzují. Nemůžeme ani souhlasit s tím, aby byla opomíjena povinnost dětí vůči rodičům. Naše domovy důchodců slouží ke klidnému odpočinku přestárých, ale ne, že je tím řešena otázka zbavení se rodičů a pod.

Mohl bych uvádět řadu příkladů i z jiných úseků. Chtěl bych připomenout slova, která byla řečena v Hradci Králové z prvomájové tribuny vedoucím tajemníkem KV KSČ s. Tesařem, že přes pronikavé výsledky musíme větší pozornost věnovat na všech úsecích hospodárnosti, soustavně zlepšovat řídicí práci, zvyšovat náročnost, disciplinovaně přistupovat k úkolům a při jejich plnění jít příkladem.

Myslím, že k tomu ve Smiřicích předpoklady postupně vytváříme. Půjde o to, abychom je všichni na svých pracovištích i v osobním životě důsledně uplatňovali. Jedině tak se nám podaří zabezpečit velké úkoly při budování Smiřic.

Proto dejme veškerý svůj um za splnění úkolů XIV. sjezdu KSČ a volebního programu Národní fronty v našem městě.

Dr. Jandera František, předseda MěNV

Turisté směřují i do Smiřic

To, že město Smiřice vlastní dva skvosty barokního umění a architektury – kapli Zjevení Páně a Brandlův obraz Kanění tří králů, ví mnoho lidí. Jiná věc však je, jak tuto oceňovanou krásu co nejlépe prezentovat veřejnosti a umožnit nejširšímu okruhu zájemců ji zhlédnout.

Pracovníci odboru kultury ONV a ředitelé kulturních zařízení ONV – státního zámku v Chlumci n. C., Hrádku u Nechanic a Areálu bojiště 1866 na Chlumu se dohodli, že ve spolupráci s MěNV ve Smiřicích zařadí smiřickou kapli do návštěvní trasy. Podle plánu vzájemné propagace kulturních hodnot a pamětihodností královéhradeckého okresu je tato trasa dvojsměrná: z Chlumce n. C. do Hrádku u N., Areálu bojiště 1866 na Chlumu, Hankova domu v Hořiněvsi, Smiřic a pak dál do sousedního okresu směrem na Kuks, Českou Skalici, Náchod či Opocno.

Pracovníci kulturních zařízení v sousedních okresech pak ve vzájemné spolupráci doporučují obrácený směr této trasy.

Pro tuto akci se připravuje i MěNV ve Smiřicích vydáním průvodcovského listu doplněného fotografiemi pamětihodností. Současně zajišťuje i proškolení odborných průvodců tak, aby návštěvníci mohli být odpovědně informováni.

Nejen jako kulturního pracovníka okresu, ale i jako občana města Smiřic nás bude těšit, když naše město bude hojně navštěvováno našimi i cizími turisty – **a hlavně bude se jim tu líbit.** Z psychologického hlediska nevnímá návštěvník jen ten objekt, o který má zájem, ale všímá si i okolí, v kterém je postaven. Bude-li důstojným protějškem starobylé architektury moderní

město se smyslem využít všech svých možností a prostor k dalšímu životu svých občanů, bude to nejlepší vizitka MěNV a všech, kteří k tomu pomáhají. Myslím tím i na vedlejší budovu zámku se sousoším a na přilehlý zámecký park. Jeho další vhodná úprava by jistě dokreslila kolorit kaple a poskytla mnohým místním i cizím lidem klidný odpočinek v krásném prostředí.

A je dobře, že o toto krásné prostředí – prostředí celého našeho krásného města – má zájem tolik lidí. Vždyť iniciativa, zájem, aktivita a nápaditost je hlavním motorem moderní společnosti, kterou společnost socialistická je v první řadě.

Karel Novák, Smiřice
řed. Areálu bojiště 1866 Chlum

Z kroniky města Smiřic

Část osmá

Smiřicko za války třicetileté

Neblahé důsledky povstání českých stavů proti císaři Ferdinandovi II. z r. 1618 a následující tragédie na Bílé hoře z 8. listopadu 1620 zasáhly velmi těžce celou naši vlast jak po stránce politické, tak i náboženské a kulturní, ale zejména sociální a hospodářské. Feudální moc mohutněla, útlak poddaného lidu neustále rostl, protireformace utužovala.

Ještě však nedoznely následky povstání se vzrůstajícím útlakem nespokojených sedláků z r. 1628, které na Smiřicku, Opočensku a Novoměstsku krvavě potlačil Don Martin Huerta a Albrecht z Valdštejna (bylo při něm pobito na 500 lidí, mnoho jiných uvězněno nebo postiženo různými tresty), a již tu byl další nevídaný nepřítel. V letech 1628 a 1629 velká neúroda na polích způsobila v celé zemi hlad a všechny strasti a průvodní jevy s tím spojené (nemoci a pod.). Na smiřickém panství dlouhotrvajícími mrazy a velikými spoustami sněhu vyhynulo 365 usedlým osobám všechno ozimní obilí, ostatním zůstala sotva třetina.

Poloha našeho kraje přímo předurčovala, že skoro po celou dobu války procházela tudy vojska císařská i cizí. Nejhuře tomu bylo za švédských vpádů. Roku 1639 ustanovili Švédové (velitelem Švédů byl generál Banner) svou posádku také do Smiřic. Ovládli celé okolí a hospodařili tu velmi krutě. V roce 1643 vtrhl do Čech švédský generál Torstenson, na podzim oblehl Hradec a generála Königsmarka poslal kolem Smiřic na Jaroměř a Broumov. Také v roce 1645 měli svůj stan ve Smiřicích švédští generálové Wittenberg a Žoldstein.

Se Švédy se často vraceli čeští uprchlíci a vyháněli zase katolické duchovenstvo, kterého pak byl velký nedostatek. R. 1638 např. obstarávali na celém panství (57 vesnic) duchovní správu jen dva katoličtí kněží: farář holohlavský a kaplan černilovský. Prvnímu katolickému faráři v Holohlavech Janu Kobylkovi (ustanoven 1628, zemřel 1638) platilo městečko Smiřice z každého gruntu po 1 bílém groši a stejně tolik i z každé krávy. Ze smiřického pivovaru dostával farář ročně 13 sudů piva, mimo to též 48 liber másla a 44 liber velkého syra.

Roku 1639 smiřický lazebník léčil („kurýroval“) lidi zraněné holohlavským šafářem.

Od roku 1643 byl hejtmanem panství smiřického Daniel Oustecký z Festenberku.

Rokem 1644 se počíná Manuál městečka Smiřic s gruntovními zápisy, porovnáními a pod. na 155 listech. V témže roce je zaznamenán v zápisech smiřických rychtář Jan Pelikán a konšelé Jakub Černohorský a Petr Mezlečský.

6. dubna 1644 byla obnovena c. k. polním maršálkem hrabětem z Gallasů privilegia městečka Smiřic nad Labem.

Z archivních pramenů vypsál kronikář Petr Zahálka

Pozornost historii města

Vážení občané, každému z Vás záleží na tom, aby pro budoucí generace zůstala na nás pěkná vzpomínka.

Dnes, v době technické revoluce, se velmi často zapomíná na nenahraditelnost kulturních hodnot, do kterých řadíme i památky po našich předcích. Pro člověka současnosti je hlavním objektem zájmu ponejvíce technická a hospodářská úroveň jeho života, případně také úroveň jeho nejbližšího okolí.

V běžném životním ruchu přehlíží to, co po sobě zanechaly pracovitě ruce jeho předků, řemeslníků s vytříbeným smyslem pro úměrnost tvarů a prostou krásu užitkového předmětu.

Obracíme se na Vás, neničte, prosím, neuváženě tyto hodnoty. Někdy předmět, fotografie, dopis a pod. jsou právě tím kouskem, který schází k objasnění určité etapy historie města nebo i země.

V případě, že Vás k takovému předmětu neváže citový vztah, pamatujte, prosím, i na budoucnost, která Vám bude vděčna za vše, co pro ni zachráníte.

Školská a kulturní komise MěNV připravuje instalaci výstavky v nově zřízené pamětní síni města Smiřic.

Ze sbírek, kterým věnoval takřka svoji celoživotní práci s. Karel Vorel a jejichž zakladatelem byl vlastně bývalý řídící učitel Pultr, je možno vyčíst mnoho z historie našeho města. Je však možné, že právě Vy máte někde na půdě nebo mezi nepotřebnými věcmi předmět, který by obohatil tyto sbírky, nebo který má přímý vztah k historii města. Prosím Vás, nenechte jej zničit, nebo vytrhnout z historických souvislostí. Pomozte nám zachovat pro budoucnost vše, co za záchranu stojí, vše to, co rozmnoží kulturní poklad našeho národa.

V případě, že budete na rozpacích, rádi Vám poradíme i s tím, jak tyto předměty zachránit před zkázou nebo poškozením.

Rada MěNV pověřila péčí o historické památky s. ing. Lubomíra Kupku, který uvítá do našich sbírek vše, co přispěje jejich úrovni a rád Vám poradí i s konzervací pro záchranu Vašich památek jménem současné i budoucí generace.

Ing. Lubomír Kupka, muzejník města

Okénko společenských organizací

Místní organizace Svazarmu ve Smiřicích v sekci motorismu pracuje již delší dobu, ale teprve nápad rozšířit organizaci o střelectví svedl dohromady větší množství mladých lidí. Zpočátku byli čtyři zájemci, chodili trénovat na cihelnu. Měli hodně problémů, nebylo se kde scházet, při účasti na závodech si svými nevyhovujícími zbraněmi a špatnými výsledky vysloužili často jen smích. To je však neodradilo. Pomohlo jim trochu štěstí, sehnali místnost ve staré opuštěné továrně, kterou si mohli upravit. To už byly řady svazarmovců širší, jakpak ne, kluk a zbraň, to je přece stará láska. Z chatrné špinavé místnosti se stala během roku docela slušná klubovna s naftovým vytápěním, s trezory na zbraně, s elektrickou instalací. Vše se vymalovalo, co šlo se natřelo a opravilo. Nyní je možné pobývat v klubu za jakéhokoliv počasí ve veselé společnosti stejně starých kamarádů.

I sportovní výsledky se zlepšily s postupem cenných zkušeností získaných na závodech v Hradci Králové a jinde. Loňský rok znamenal opravdu mnoho. Bylo získáno 9 třetích výkonnostních tříd, 3 druhé výk. třídy. Svazarmovci obsadili třetí místo ve střelecké soutěži o nejlepšího střelce Nového Bydžova, ceny a medaile si přivezli z krajského přeboru „Siluety Hradce Králové“, ve Svitavách obsadili ti nejlepší přední místa. I jako družstva zaznamenali několik úspěchů, nyní se mohou pochlubit množstvím diplomů i hodnotných cen, z nichž mají všichni velkou radost. Za všechny tyto úspěchy vděčí jen opravdovému kamarádství, kdy se jeden učí od druhého, chybí jim totiž odborné vedení. Teprve loni na podzim dva členové získali 3. třídu pro rozhodčí střelbu, letos se zúčastní kurzu trenérů. Zaměřili se převážně na puškové disciplíny, mají 15 aktivních střelců, z nichž každý má vlastní zbraň. Po získání pistolí hledají další zájemce o tuto náročnou sportovní disciplínu.

Bylo by však chybou si myslet, že zůstávají výhradně při sportovní střelbě. V létě uspořádali sportovní utkání v odbíjené, kde kolektiv Svazarmu čestně obhájil dobrou pověst. Podnikli též několik společných výletů, v létě se jezdili koupat, společně chodili do kina.

Cíle si kladou vysoké, nebojí se však překážek. Začínali sice s nevyhovujícími malorážkami, zkušení střelci z Hradce se usmívali, nyní jsou jim však rovnocennými soupeři.

Veškerou činnost provozují odpovědně a chtějí dosáhnout ještě výraznějších úspěchů.

Přijďte se podívat mezi ně.

Místní organizace Svazarmu ve Smiřicích čeká na další zájemce a věří, že právě Vy proslavíte své město v tomto ušlechtilém sportovním odvětví.

ZO Svazarm Smiřice Robert Janko

Péče o přestárlé občany

Zdařilou akci uspořádala sociální a zdravotní komise MěNV ve Smiřicích při příležitosti MDŽ.

Členové komise navštívili 45 občanek starších osmdesáti let. Blahopřáli jim k svátku, popřáli hodně zdraví a předali malou pozornost. Nezapomněli ani na své občanky v domovech důchodců

v Černožicích a na Novém Hradci Králové. Do Černožic jim přišla zahrát smiřická dechová hudba a na Nový Hradec došla s přáním a dárečkem mužská část komise.

Na MěNV došla celá řada děkovných dopisů, z nichž nejpůsobivější byl od důchodkyň z Nového Hradce Králové. Píší v něm, že neustále sledují zprávy v tisku o tom, co je ve Smiřicích nového a přejí mnoho dalších úspěchů při plnění volebního programu ke zlepšení a zkrášlení našeho města.

Věra Kutilová - členka komise